

بررسی نحوه اجرای والپست‌ها

طبق پیوست ششم آیین‌نامه ۲۸۰۰

● آذرنگ جواهری

کارشناس ارشد عمران-سازه

● سید کاوه شریعت

کارشناس ارشد عمران-سازه

جهت دریافت نسخه کامل مقاله، بارکد روبرو را
با تلفن هوشمند خود اسکن نمایید

چکیده

عدم رعایت اصول اجرایی صحیح در اتصالات میان دیوار و سازه باعث تغییر شکل‌های بیش از حد دیوار و شکست انفجاری آن خواهد شد. از آنجاکه در تمامی ساختمان‌ها میان قاب‌ها وجود داشته و در اکثر مواقع اتصال مناسبی با قاب اصلی ندارند و همچنین در مدل‌سازی و طراحی ساختمان‌ها لحاظ نمی‌شوند، می‌بایستی مورد توجه ویژه قرار گیرند؛ چراکه تجربه‌های کسب‌شده از زلزله‌های گذشته نشان داده است که عملکرد میان قاب‌ها موجب ضعف رفتار و افزایش تلفات انسانی شده است. (۱) باتوجه به اهمیت این موضوع، اخیراً در پیوست ششم آیین‌نامه ۲۸۰۰، ضوابط جدیدی جهت اجرای دیوارهای داخلی و خارجی اضافه شده که در این مقاله به جزئیات اتصال دیوارها به سازه اصلی و جداسازی آن به‌وسیله والپست و چگونگی اجرای آن پرداخته شده است. هدف از اجرای والپست‌ها در ساختمان، محافظت دیوار در برابر نیروهای عمود بر سطح بوده به‌طوری که در راستای موازی با سطح بتواند آزادانه بدون هیچ اندرکنشی حرکت نماید.

واژگان کلیدی: والپست، میان قاب، مهار دیوار، اتصالات

■ مقدمه

در قرن اخیر زلزله‌های بزرگ و ویرانگر موجب خسارات جانی و مالی فراوانی شده است. مشاهدات انجام شده در طی زلزله‌های گذشته به خصوص زلزله کرمانشاه در سال ۹۶ و همچنین تحقیقات صورت گرفته در سال‌های اخیر نشان دهنده آن است که قاب‌های میان‌پیر باعث افزایش چشمگیر سختی و مقاومت و همچنین کاهش شکل‌پذیری سازه نسبت به سازه بدون میان‌قاب شده و در نتیجه دارای پاسخ متفاوتی به حرکات زمین خواهند بود.

امروزه تعریف ساختمان ایمن، تنها به سالم ماندن افراد محدود نشده؛ بلکه پس از زلزله انتظار می‌رود که تجهیزات و وسایل داخل ساختمان نیز سالم بماند تا کمترین خسارت مالی و جانی را داشته باشد. در بسیاری از موارد اجرای صحیح وال‌پست‌ها در دیوارهای داخلی و پیرامونی یکی از مهم‌ترین قسمت‌های اجرای ساختمان ایمن می‌باشد. همان‌طور که مستحضر هستید، در زلزله سال ۹۶ کرمانشاه در اکثر موارد، سازه اصلی ساختمان‌ها دچار آسیب جدی نشده و بیشترین تلفات مربوط به عدم اجرای نادرست اجزای غیرسازه‌ای بود که در آن دیوارهای داخلی و پیرامونی ساختمان دچار فروریزش شده بودند؛ در صورتی که در زلزله‌های بم و جویبار سازه اصلی ساختمان‌ها دچار مشکل شده بود. (۲) با تصحیح آیین‌نامه‌ای و اجرای صحیح سازه‌ها بعد از زلزله کرمانشاه، عملکرد سازه‌ها بهتر شده ولی هنوز تکمیل نشده است؛ چراکه می‌توان با رعایت یک سری از حداقل‌های مهندسی (اجرای درست اجزای غیرسازه‌ای) از فروریزش ساختمان‌ها جلوگیری کرد.

■ تأثیر میان‌قاب در مدل‌سازی و نتایج تحلیل سازه

در گذشته دیوارهای میان‌قاب توسط ملات یا نازک‌کاری به قاب سازه که همان ستون‌ها و تیرها هستند، به‌طور مستقیم متصل می‌شد؛ ولی تجربه زلزله‌های اخیر نشان داد که این روش جوابگو نیست؛ به این معنی که اندرکنش سازه و دیوارها باعث وارد شدن نیروهای متقابلی به هر دو می‌شود؛ به این ترتیب بر اثر نیروهای زلزله یا باد، دریفت ایجاد شده در اعضای سازه باعث ایجاد تنش در دیوارهای میان‌قاب شده و متقابلاً عکس‌العمل این نیروها باعث ایجاد تنش در سازه می‌گردد که اولین اثر آن جابه‌جایی مرکز سختی سازه و رفتار غیرقابل پیش‌بینی در آن خصوصاً در زمان وقوع زلزله می‌باشد. (۶) تأثیر میان‌قاب‌ها در ساختمان را می‌توان به دو صورت در طراحی در نظر گرفت. اگر میان‌قاب‌ها در طراحی سازه دیده نشوند، باید در اجرا نیز همانند مدل‌سازی، تمهیدات لازم برای جداسازی میان‌قاب‌ها از قاب اصلی در نظر گرفته شود و اگر میان‌قاب‌ها مانع حرکت قاب شوند، با افزایش سختی سازه و کاهش پریود، زلزله ورودی افزایش یافته که این تأثیر در آیین‌نامه ۲۸۰۰ با کاهش ۲۰٪ در زمان تناوب ساختمان دیده شده است که اعمال این ضریب، هم از نظر منطقی و هم از نظر اقتصادی به ضرر پروژه می‌باشد. (۳) در طراحی سازه‌ها اصولاً میان‌قاب‌ها دیده نشده که این امر اجرای اجزای غیرسازه‌ای (وال‌پست‌ها) را ضروری می‌کند. در پیوست ششم

آیین‌نامه ۲۸۰۰ اخیراً نحوه اجرای صحیح وال‌پست‌ها آورده شده است که توجه به آن می‌تواند باعث عملکرد مناسب سازه و اجزای غیرسازه‌ای و بهبود ساختمان‌ها شود.

■ وال‌پست و ضوابط اجرای آن در آیین‌نامه ۲۸۰۰

وال‌پست‌ها اجزایی غیرسازه‌ای هستند که باعث جداسازی دیوار از قاب اصلی سازه شده و با پایدار کردن دیوار در هنگام زلزله از فروریزش آن جلوگیری می‌کنند. این اجزا اگر به درستی با سازه اتصال داشته باشند، هنگام زلزله سختی اضافه‌ای به سازه اعمال نشده و نیروی زلزله کمتری به سازه وارد می‌شود. اجرای درست وال‌پست‌ها بر این اصل استوار است که می‌بایستی دیوار کاملاً از سازه مجزا بوده و در هنگام جابه‌جایی بدون اعمال هیچ نیرویی به سازه اصلی، با حفظ پایداری خود به راحتی حرکت نماید؛ به این ترتیب که بین دیوار و سازه یعنی ستون‌ها و تیر فاصله‌ای در نظر گرفته شود. این فاصله برحسب ارتفاع سازه و میزان نیروهای وارده محاسبه می‌گردد که اندازه آن به‌طور معمول ۲/۵ تا ۵ سانتی‌متر در نظر گرفته می‌شود. این فاصله می‌بایست با مصالح نرم و قابل ارتجاع پر شود تا اولاً نیروهای متقابل سازه و دیوار را جذب نماید؛ ثانیاً امکان اجرای نازک‌کاری را به وجود آورد. حال با وجود این فاصله، نحوه اتصال دیوار به سازه باید طوری طراحی شود تا دیوار را در برابر نیروهای عمود بر سطح محافظت نموده ولی در راستای موازی با سطح آزاد بگذارد؛ به طوری که هیچ اندرکنشی باهم نداشته باشند.

در آیین‌نامه ۲۸۰۰، ویرایش چهارم، در بند ۷-۵-۳ ضوابط مربوط به اجرای دیوارهای غیرسازه‌ای مورد بحث واقع شده است. با توجه به این بند، در حالتی که حداقل یکی از شروط زیر وجود داشته باشد، نیاز به اجرای وال‌پست قائم خواهیم داشت:

الف. طول دیوار بیشتر از ۶ متر باشد ($L \geq 6m$). لازم به ذکر است که این فاصله در برخی دستورالعمل‌ها ۴ متر ذکر شده است.

ب. طول دیوار بیشتر از ۴۰ برابر ضخامت دیوار باشد ($L \geq 40t$).

در رابطه با وال‌پست افقی نیز در آیین‌نامه ۲۸۰۰ اشاره شده در صورتی که ارتفاع دیوار از ۳/۵ متر بیشتر شود، وال‌پست افقی باید اجرا شود. در این رابطه هم علاوه بر مورد اول، برخی دستورالعمل‌ها محدودیت ۳۰ برابر ضخامت دیوار را منظور کرده‌اند.

■ نحوه اجرای وال‌پست طبق ابلاغیه پیوست ششم

آیین‌نامه ۲۸۰۰

علی‌رغم اهمیت اجرای این المان در سازه‌ها، اجرای وال‌پست در سازه‌های شهری در ایران پیشینه چندانی نداشته و تقریباً محدود به یک دهه اخیر می‌گردد؛ با این حال، همچنان در بسیاری از سازه‌هایی که در کشورمان ساخته می‌شوند، اجرای وال‌پست، یا انجام نمی‌شود یا محاسبه و اجرای آن همراه با نقاط ضعف اساسی صورت می‌گیرد. وال‌پست‌ها می‌توانند مقاطع مختلفی از جمله نبشی،

قوطی، ناودانی، IPE و... داشته باشند که باتوجه به موقعیت قرارگیری دیوار، طول دیوار، ضخامت دیوار، جنس دیوار، ارتفاع دیوار، میزان باد و لرزه‌خیزی منطقه و تعداد طبقات می‌توان مقطع مناسب والپست را انتخاب کرد. اتصالات دیوار به والپست‌ها و اجزای سازه‌ای که موضوع بحث این مقاله می‌باشد، دارای جزئیات زیادی است که به‌طور خلاصه به هریک از آن‌ها اشاره می‌شود. (۴)

■ اتصالات دیوارهای خارجی

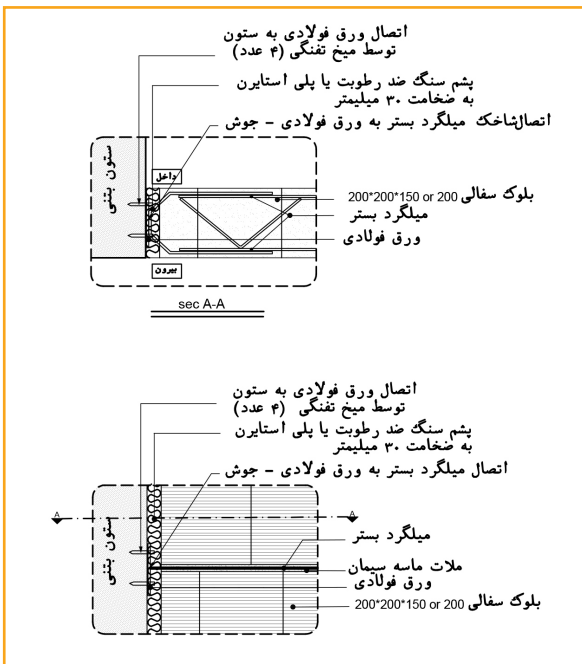
■ مهار دیوارها در لبه‌های مجاور سقف

در ویرایش قبلی آیین‌نامه ۲۸۰۰ به مهرکردن قسمت بالایی دیوار به تیر اشاره شده بود؛ به‌طوری‌که دیوار کاملاً با تیر از قسمت بالا درگیر شده که همین امر سختی زیادی به سازه اعمال می‌کرد. خوشبختانه در ویرایش جدید به این امر توجه گردیده و با ایجاد اتصال کشویی بین دیوار و تیر از ایجاد سختی در سازه جلوگیری شده است. اتصال دیوار به زیرسقف به‌صورت لغزشی و بدون اتصال مستقیم دیوار به سقف بوده که در جهت مهار دیوار به لبه‌های مجاور سقف، نیاز به اجرای اتصال به‌صورت کشویی یا ارتجاعی با استفاده از نبشی یا ناودانی برای بلوک‌های سیمانی، سفالی، لیکا و آجری (شکل ۱) یا بست‌های فلزی برای بلوک‌های AAC (شکل ۲) می‌باشد. نکته مهم اینکه این اجزا به‌هیچ‌عنوان نباید به دیوار یا والپست پیچ، میخ یا جوش شوند تا امکان حرکت آزادانه دیوار در درون صفحه وجود داشته باشد و بر اثر انقباض اجزا، جابه‌جایی نسبی طبقه یا سایر عوامل تنش در دیوار ایجاد نشود. محل اتصال دیوار می‌بایستی با تیر فاصله داشته و این فاصله با اجزای انعطاف‌پذیر مثل پلی‌استایرن یا پشم‌سنگ پر شود. این اتصالات باتوجه به نوع اتصال و جنس دیوار در فواصل مناسب نصب می‌گردند.

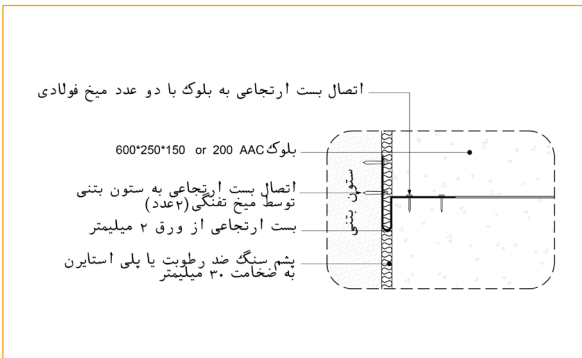
■ مهار دیوار در لبه‌های مجاور قاب اصلی

این اتصال به‌وسیله نبشی، ناودانی، شاخک میلگرد بستر و بست فلزی اجرا می‌گردد. در صورت استفاده از میلگرد بستر (شکل ۳) در بلوک‌های سیمانی، سفالی، لیکا و آجری، مهار دیوار در مجاورت قاب اصلی به‌وسیله جوش شاخک میلگرد بستر به پلیت در سازه‌های بتنی و به قاب اصلی در سازه‌های فلزی و در بلوک‌های AAC، به‌وسیله میخ تفنگی در اتصال بست فلزی به قاب اصلی تأمین می‌شود (شکل ۴). بست‌های ارتجاعی و شبکه‌های خرابایی می‌بایستی به فاصله حداکثر ۵۰ سانتی‌متر (یک رج در میان) در ارتفاع اجرا گردند. دقت شود که شاخک و میلگرد بستر نبایستی به یکدیگر جوش شوند تا سختی در سازه ایجاد نشود و امکان حرکت آزادانه بین شاخک و شبکه خرابایی وجود داشته باشد.

تصویر ۳ مهار دیوار سفالی در لبه مجاور قاب اصلی

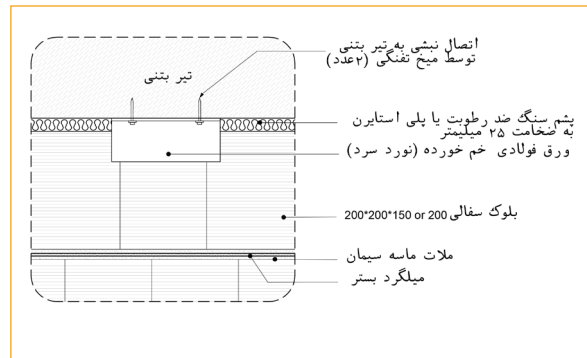
تصویر ۴ مهار دیوار AAC در لبه مجاور قاب اصلی

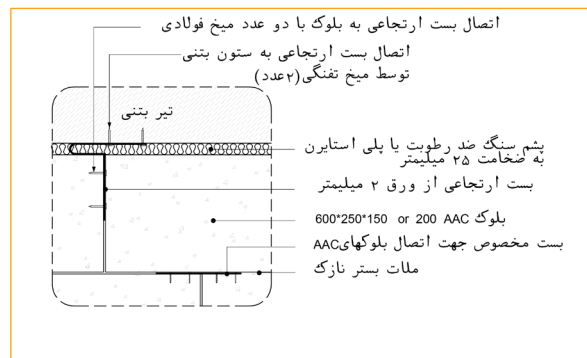
■ مهار دیوارها در لبه‌های مجاور والپست

این اتصال به‌صورت کشویی یا ارتجاعی با استفاده از بست‌های فلزی با حداقل سطح مقطع ۰/۶ سانتی‌متر مربع در بلوک‌های AAC (شکل ۵) یا با استفاده از میلگرد بستر در دیوارهای سفالی (شکل ۶) با فاصله حداکثر ۵۰ سانتی‌متر (یک رج در میان) در ارتفاع دیوار اجرا می‌گردند. فاصله بین

تصویر ۱ نحوه مهار دیوار سفالی به سقف

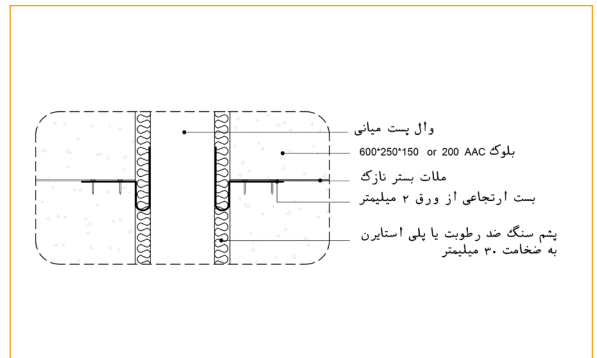
تصویر ۲ نحوه مهار دیوار AAC به سقف

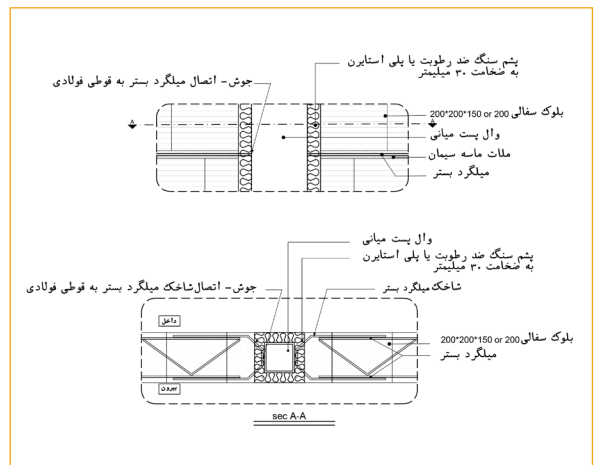
دیوار و والپست به میزان ۳ سانتی متر بایستی با مصالح نرم و منعطف پذیر مثل پلی استایرن یا پشم سنگ پر شود.

مجاور والپست

تصویر ۵ نحوه مهار دیوار AAC در لبه

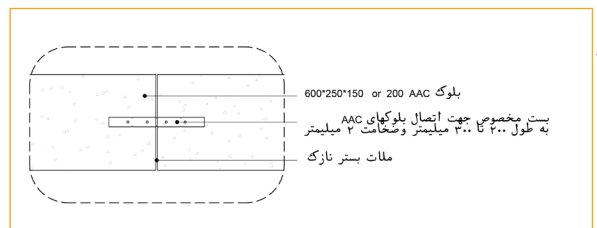
تصویر ۶ نحوه مهار دیوار سفالی در لبه مجاور والپست

تسلیح دیوارها برای تحمل بارهای خارج از صفحه عدم تسلیح دیوارها به شدت عملکرد مناسب دیوارها را در هنگام اعمال بار خارج از صفحه کاهش می دهد. تسلیح دیوارها به دو صورت بست فلزی ساده در بلوک های AAC (شکل ۷) و شبکه خریایی (میلگرد بستر) در بلوک های سیمانی، سفالی، لیکا و آجری (شکل ۸) در فواصل ۵۰ سانتیمتری (یک رج در میان) انجام می پذیرد. عرض شبکه های خریایی می بایستی از عرض دیوار ۳ سانتی متر کمتر باشد.

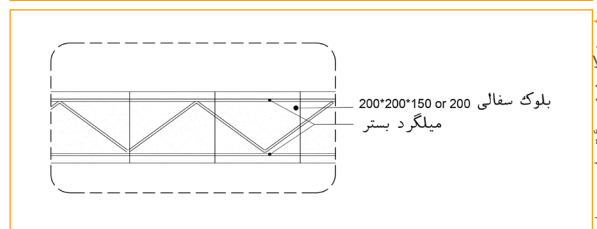
دیوار AAC

شکل ۷ نحوه تسلیح

سفالی

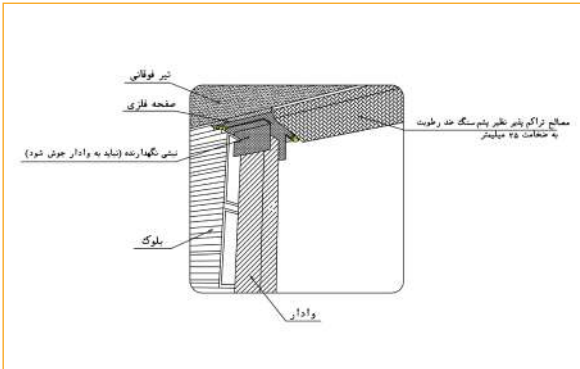
شکل ۸ نحوه تسلیح دیوار

نحوه اتصال والپست های میانی به تیر بالا

به طور کلی دیوارها می بایستی توانایی حرکت جانبی در داخل صفحه دیوار را داشته و والپست ها به هیچ وجه نباید به نبشی های تعبیه شده در تیرها که با هدف جلوگیری از حرکت خارج از صفحه دیوار نصب شده اند، جوش شوند (شکل ۹).

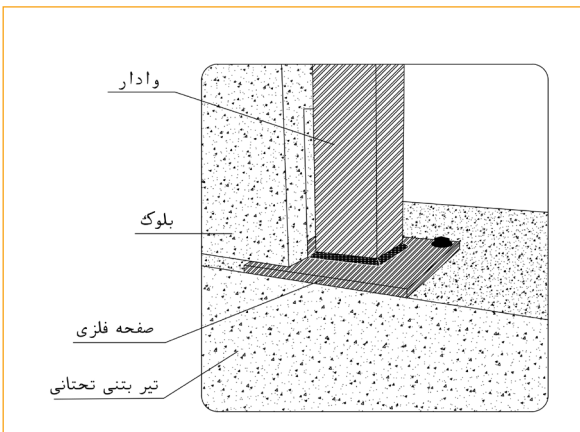
تصویر ۹ نحوه اتصال والپست های میانی به تیر بالا

نحوه اتصال والپست های میانی به زمین

در این اتصال می بایستی والپست به صورت سرتاسری روی صفحه فلزی کف در سازه های بتنی و به قاب اصلی در سازه های فلزی جوش داده شود (شکل ۱۰).

تصویر ۱۰ نحوه اتصال والپست های میانی به زمین

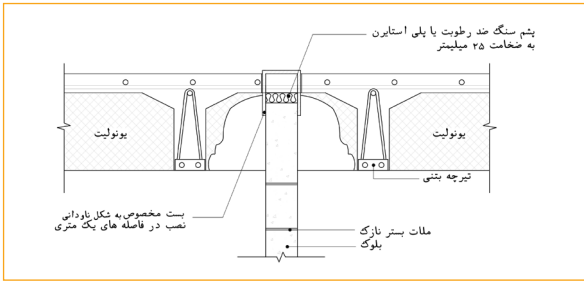
اتصالات مربوط به وجود بازشو (اجرای نعل درگاه)

در بازشوه های بزرگ تر از ۲/۵ متر، نیاز به اجرای کلاف افقی و قائم در کنار بازشو می باشد؛ ولی در بازشوه های کوچک تر از ابعاد ذکر شده، در صورتی که از قاب فلزی مناسبی استفاده شود که پاسخگویی بارهای وارده باشد، احتیاجی به تعبیه والپست در کنار بازشو نمی باشد. باید به این نکته توجه داشت که برای اتصال دیوار به قاب پنجره یا والپست، شاخک میلگردهای بستر یا بست های ارتجاعی در محل تلاقی با این قابها قرار داده شود. (۵)

اتصالات دیوار داخلی

اتصال دیوار داخلی به دیوار پیرامونی

این اتصال به دو صورت، یکی با استفاده از بست های ارتجاعی و دیگری با استفاده از والپست های قائم در محل اتصال دو دیوار انجام می پذیرد. به منظور پایداری دیوار می بایستی دیوار داخلی را نیز با استفاده از میلگرد بستر یا

نتیجه گیری

در این مقاله با بررسی زلزله‌های قبل به اهمیت اجرای وال‌پست‌ها و تأثیر آن در رفتار سازه هنگام زلزله پرداخته شد. عدم اجرای وال‌پست‌ها می‌تواند باعث آسیب‌های جانی و مالی فراوانی در پروژه شده و نحوه عملکرد سازه را نیز تحت شعاع قرار دهد. وجود یا نبود وال‌پست‌ها و سختی و مقاومتی که به علت وجود آن در سازه ایجاد می‌شود، می‌بایستی در طراحی سازه‌ها مد نظر قرار گیرد که ضوابط آن در آیین‌نامه ۲۸۰۰ گفته شد. باتوجه به اینکه در اکثر موارد میان‌قاب‌ها در مدل‌سازی و طراحی سازه مد نظر قرار نمی‌گیرند، می‌بایستی به نحوه اجرای آن‌ها در ساختمان نیز دقت کرد تا به‌طور کامل از سازه اصلی جدا شده و هنگام زلزله سختی اضافه‌ای به سازه اعمال نکند و سازه طبق طراحی انجام‌شده عملکرد خود را در مقابل زلزله به‌درستی نشان دهد.

ضوابط طراحی وال‌پست‌ها در پیوست ششم آیین‌نامه ۲۸۰۰ بررسی و دیتیل‌های اجرایی اتصال میان دیوارهای پیرامونی و سازه اصلی در کف و سقف و مجاور وال‌پست‌ها و همچنین اتصالات میان دیوارهای داخلی به دیوارهای پیرامونی و سقف برای دیوارهای سفالی و AAC که از رایج‌ترین بلوک‌های مورد استفاده در ساختمان‌ها می‌باشد، با ارائه اشکالی توضیح داده شد.

دیتیل‌های داده‌شده در این مقاله منطبق بر دستورالعمل جدید پیوست ششم آیین‌نامه ۲۸۰۰ بوده و در آن سعی شده تا با توضیح اتصالات و علل ایجاد آن‌ها هرچند به‌طور مختصر، درک شما خواننده‌گرمی از نحوه اجرای دستورالعمل جدید مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی بالا برده شود. امید است با ارائه این مقاله گامی هرچند کوچک در جهت ارتقاء کیفیت ساخت‌وساز برداشته شود.

منابع

۱. نیکزاد، خ، ه، منیری امیرسپهر، آثار مطلوب و نامطلوب میان‌قاب‌های آجری بر روی رفتار لرزه‌ای قاب‌های بتنی، پژوهشنامه پژوهشگاه بین‌المللی زلزله‌شناسی، سال ششم، شماره دوم، ۱۳۷۶.
۲. مهدوی، پ، س، ظهیرصالحی، بررسی عوامل تخریب نماهای ساختمانی در زلزله‌های اخیر کرمانشاه با محوریت بیان اشکالات آیین‌نامه‌ای و اجرایی، دومین کنگره بین‌المللی علوم مهندسی، آلمان، دانشگاه هامبورگ، ۱۳۹۷.
۳. آیین‌نامه طراحی ساختمان در برابر زلزله، استاندارد ۲۸۰۰، مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی، ویرایش چهارم، ۱۳۹۳.
۴. راهنمای طراحی سازه‌های جزئیات اجرایی دیوارهای غیرسازه‌ای، مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی، ۱۳۹۷.
۵. طراحی لرزه‌ای و اجرای اجزای غیرسازه‌ای معماری، استاندارد ۲۸۰۰، پیوست ششم، ویرایش چهارم، ۱۳۹۸.

6. Dolšek, M, Fajfar, P, 2007, "The effect of masonry infills on the seismic response of a four-story reinforced concrete frame", a probabilistic approach, Engineering Structures, submitted for publication

بست‌های فلزی تسلیح کرد.

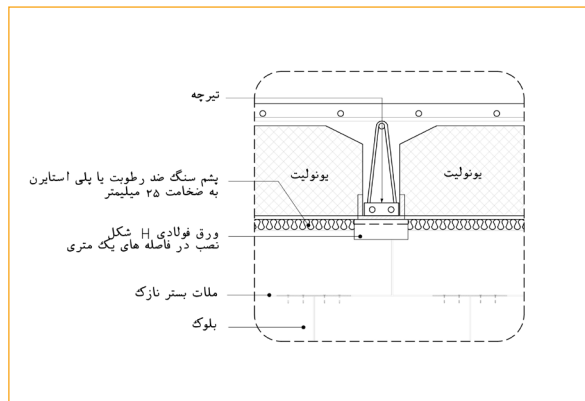
اتصال انتهای آزاد دیوار داخلی

انتهای آزاد هر دیوار داخلی می‌بایستی توسط وال‌پست قائم در برابر حرکت جانبی مقید شده و اجازه حرکت به دیوار داده نشود؛ به همین دلیل حتماً بایستی در اتصال دیوار به سقف، نبشی اتصال به وال‌پست جوش گردد.

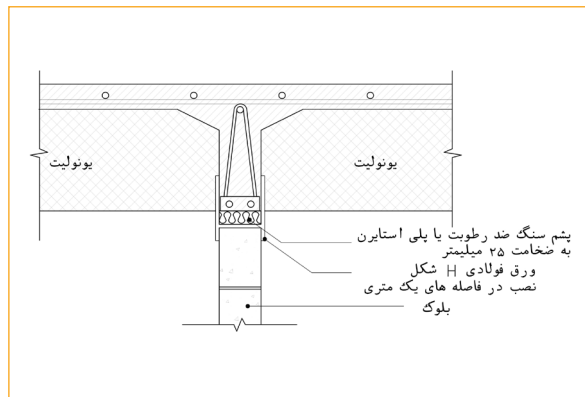
اتصال دیوار داخلی به سقف

دیوار داخلی باتوجه به معماری ساختمان ممکن است به سه طریق قرار گیرد:

- عمود بر جهت تیرها
 - موازی با جهت تیرچه‌ها و دقیقاً زیر تیرچه‌ها
 - موازی با جهت تیرچه‌ها ولی بین تیرچه‌ها (در محل فوم‌ها)
- چنانچه دیوار در جهت عمود بر تیرچه‌ها اجرا گردد، می‌بایستی در محل‌های برخورد دیوار به تیرچه، با استفاده از دو ناودانی پشت‌به‌هم و در جهت هم (شکل ۱۱) حرکت دیوار را در جهت عمود بر صفحه آن مقید کرد. چنانچه دیوار در جهت تیرچه‌ها و دقیقاً زیر تیرچه قرار داشته باشد، می‌بایستی با استفاده از دو ناودانی پشت‌به‌هم و موازی هم (شکل ۱۲) اتصال کشویی بین تیرچه و دیوار را در فواصل مناسب ایجاد نمود؛ ولی چنانچه دیوار در جهت تیرچه‌ها و بین تیرچه‌ها قرار داشته باشد (شکل ۱۳)، ابتدا می‌بایستی فوم را تا قسمت بتن برداشته و سپس به کمک دستگاه شیارزن، روی سقف محل اجرای ناودانی، برای اتصال به دیوار شیار داده شود. ارتفاع ناودانی برای اجرا برابر با ارتفاع بتن سقف به‌علاوه ۷ سانتی‌متر می‌باشد تا کاملاً بتواند دیوار را نگه دارد.

تصویر ۱۱ نحوه اتصال دیوار داخل در جهت عمود بر تیرچه

تصویر ۱۲ نحوه اتصال دیوار داخل در جهت تیرچه و عیناً زیر آن